ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фарм і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ВИРИНАЄ ДРУГА СПРАВА ПОДІБНА ДО СПРАВИ САККА І ВАНЗЕТІ.

Чи змова проти Леонарда Д. Догерті, американського робітника, буде другою справою подібною до справи Сакка і Ванзеті? Це є питання, на яке мусять самі собі відповісти робітники Злучених Держав і Канади. Це є те, до чого робітники Злучених Держав і Канади не сміють допустити за всяку ціну.

Історія справи.

На 26 лютого, Леонард Догерті з Бостону, Месечусетс, шукаючи за працею, був заатакований бандою, яка охороняла страйколомів підчас страйку бостонських кравців, що ним проводила Юніон Юніті Ліг. Ця банда знала, що Догерті був активним членом Трейд Юніон Юніті Ліг, яка успішно боролася за 40-годинний тиждень праці для бостонських кравців, проти системи спід-ан і за визнання юнії.

Бандити були озброєні в металеві пайпи і т. ін. Догерті був самий і його тяжко побито. Коли його приведено на поліційну станцію, в його кишенях знайдено кусок заліза, яке йому вложили бандити. На підставі цего його обжаловано за "серйозну бійку". Тоді **зачалася змова.** Поліція **негайно довідалася,** що в Оттаві пошукують за чоловіком, який таксамо називається як арештований, і який замордував на 30 квітня 1925 року чоловіка, що називався Чарлс Андервуд!

Факти в цій справі.

Що ця справа є нічим іншим тільки звичайною видумкою поліції, про це говорять слідуючі факти:

1. Догерті походить з Месечусетс. Він родився в Гавергил і в Канаді був тільки один раз ще малою дитиною, коли його батьки їхали до Принц Едвард Айленд.

2. В роках 1923—1925 він працював як портер в ресторанах в Бостоні, а на весні 1925 року в березні пішов працювати до фармера в Нідгем, Месечусетс, який називається Томас Гавін. Там він працював майже до кінця місяця серпня. (Це є доказом, що Догерті не міг бути в Оттаві на 30 квітня 1925 року!)

3. Від 1925 року, відійшовши від фармера, він працював по ріжних ресторанах, готелях, як також в фабриці Форда в Бостоні і в околиці.

4. Він ніколи не послуговувався ніяким чужим іменем. Жив під своїм іменем Леонарда Догерті і ніякого клопоту з поліцією ніколи не мав.

5. Чоловік, який мав бути вбивцем, має слідуючі знаки, яких Догерті НЕ МАЄ. Він, себто вбивець, є **кулікою** на ліву ногу і має на чолі **уроджений знак. Леонард Д. Догерті не має ні одного з цих характеристичних знаків.**

Американські і канадійські власти роблять все можливе, щоб Догертого видати Канаді і там його повісити за вбивство, якого він не поповнив. **Це не сміє статися!**

Американські робітники на чолі Міжнародньої Робітничої Оборони масово протестують проти цеї змови. На недавнім масовім протестаційнім робітничім мітінгу в Бостоні прийшло до бійки з поліцією, підчас якої арештовано 9 робітників.

Канадійські робітники мусять віднести протест, як ніколи передтим. Треба всюди влаштовувати демонстрації, протести і взятися до масової акції, щоб увільнити нашого товариша.

Догерті не сміє вмерти! Догерті не сміє бути виданий Канаді!

Врятуйте Догертого, льояльного борця робітничої кляси від смерти!

Ми взиваємо робітників Канади, щоб вони виявили в цій справі свою найбільшу міжнародню робітничу солідарність. Борімся разом з американським робітництвом за освободження Догерті! Посилайте гроші на його оборону до:

Canadian Labor Defense League
Room 308, 331 Bay Street
Toronto, Ont.

СОДБОРСЬКІ РОБІТНИКИ РОЗБИЛИ МІТІНҐ КОНТР-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

Єгомосць Джонс почував себе невдоволеним, коли робітники закрили мітінґ відспіванням "Інтернаціоналу".

Мітінґ, який скликали українські фашисти в Содборі у Веслей салі на 12 квітня, дійшов до свойого вершка, коли фашістський агент імперіялізму так званий "професор" Мандрика, зачав очернювати Радянський Союз.

Побожний і ангельський піп Джонс відкрив мітінґ і просив присутних, "щоб зволили вислухати бесідника". Так скоро, як цей фашістський агент почав очернювати Радянський Союз, зі всіх сторін салі зачали йому перебивати. Несвідомий український робітник, який був головою мітінґу, не знав, що робити. І аж тоді, коли мітінґ зачав вибирати свойого голову, якого і вибрав величезною більшістю, він пізнав, що він находиться на неправильній стороні барикад.

Товариш Костинюк візвав робітників, щоб вони не мали нічого спільного з фашістським сміттям, яке репрезентує "професор" і яке шукає способів, щоб знищити першу робітничо-селянську республіку.

Товариш Юен, з Комуністичної Партії Канади, з свойого місця вказав на характер мітінґу, який є отвертою демонстрацією злуки церкви (на мітінґу була горстка попівського племени) з реакційними силами, які, будучи ворогами Радянського Союзу, вичерпують свої останні надії в своїх спробах змобілізувати робітників при помочі релігійних та національних упереджень, щоб тим способом розбити міжнародню єдність робітничої кляси і зробити війну проти Радянського Союзу дійсністю. Вони хочуть перешкодити соціялістичному будівництву Радянського Союзу, яке є дзвоном смерти світового капіталізму.

Серед великих окликів, підчас яких піп Джонс просив присутніх о спокій, т. Юен апелював до всіх присутних робітників опустити салю. На його апель присутна публика, яка складалася з около 250 осіб, відповіла майже одноголосно. Українські фашисти, аптикарі релігійного опіюму, і поліція виглядали як підвіяні, коли робітники стоячи відспівали "Інтернаціонал" і вийшли з салі.

Українські робітники по цілій Канаді мусять не допустити цих контрреволюціонерів і їхніх "побожних" отчиків, творців війни, виливати свою ідь на робітничо-селянську батьківщину. Кожний український робітник мусить бути проти цих мітінґів, а коли цим "контр-революціонерам вдасться скликати мітінґ, то треба постаратися, щоб вони не могли виголосити свойого "посланія".

Бороніть Радянський Союз пятнуючи українських фашистів і їхніх побожних союзників.

Т. Ю.

ПРО ДВА МАСОВІ РОБІТНИЧІ МІТІНҐИ У ВІННІПЕҐУ.

На першому протестаційному мітінґу 30 березня в. Укр. Роб. Домі у Вінніпегу промовці так впекли петлюрівців, що якась "лейді" не витримала й почала пищати. Потім "якийсь студент" і собі щось там пікнув і сів маком, бо побачив, що непереливки. Однак це дало привід всій вінніпеґській жовтоблакитній пресі закричати, що "більшовицький мітінґ потерпів фіяско". Кожний, що був присутний на тому мітінґу, прочитавши отаку брехню, сміявся. Зрештою — це навіть добре, що жовтоблакитники таке написали, бо поверх тисяча робітників мали нагоду наочно переконатися, як виглядає патріотична брехня.

Поза це отой "якийсь студент", набравшись "відваги", почав грозити більшовикам на сторінках "Кан. Українця", як циган із-за плота, мовляв, почекайте, нехайно засудять більшовики єфремівців, то ми тоді з вами розправимося.

Неначе б у відповідь на всі ці хвальби та брехні петлюрівщини, орґанізаційно-освітній комітет при Укр. Роб. Домі скликав в неділю, 13 квітня ще один масовий робітничий мітінґ.

Знову велика саля Укр. Роб. Дому була заповнена робітниками й робітницями. Першим промовляв т. Навізівський. Обговорюючи загальну діяльність петлюрівщини, він спинився на п е т л ю р і в щ и н і канадійській, розбираючи її по кісточках. Публика слухала уважно, перериваючи промовця гучними оплесками.

Другим промовляв т. Шатульський. Його тема, як і на першому мітінґу, була "автокефальна". Розказавши вкоротці за що і як церква підтримує капіталістичну владу, Шатульський прийшов до "конячих окулярів" в Канаді. Кілька разів публика вибухала реготом, коли т. Шатульський оповідав про ріжні "чудеса" в минулому, які ніяк тепер не вдаються автокефальним "святителям". Свої докази він підтверджував з орґанів автокефального православія. На закінчення т. Шатульський прочитав "погрозу" з "Кан. Українця" на адресу більшовиків отого "якогось студента" (він так таки підписався під дописом в "Кан. Українцеві" з 9 квітня). Прочитавши цю "погрозу", промовець звернувся директно до автора, що, як показалося, сидів в самих передніх кріслах в товаристві ще трох.

— Що ви нам зробите? — запитав Шатульський. Майже вся саля стала на ноги, щоб побачити цих "д о б р о д і і в". "Якийсь студент" сидів, щоб хочі пару з губи пустив, поблідни, як стіна, коли промовець вичитував йому "парастаса". Коли т. Шатульський сказав: "Ви студенти будете ще стояти на колінах перед цими робітниками й просити так само, як просять зараз в Харкові ваші ідеольоги, єфремівці, щоб вам робітники простили, бо ви помилялися" — то стіни салі затряслися від бурливих і довготревалих оплесків.

По закінченні мітінґу ті "якісь студенти" просили, щоб їх вивести задніми дверима. Пару товаришів, до яких вони звернулися, вивели їх задніми дверима, запевнюючи, що робітники надто чесні, щоб паскудити об них свої руки. Так вони й чмихнули з салі не "попращавшись".

Про цей мітінґ і про цю подію не написала чомусь ані одна петлюрівська газета у Вінніпегу. Якщо цих студентів прислав "Укр. Голос" як своїх репортерів, то я певний, що на другий раз вони скажуть редакторові, щоб він сам пішов на більшовицький мітінґ.

На закінчення скажу, що коли покінчиться розправа над єфремівцями, то варто ще скликати хоч один такий розяснюючий мітінґ. Такі мітінґи дуже корисні.

Присутний.

ЯК ДОПОМАГАЮТЬ БЕЗРОБІТНИМ В БРЕНДОНІ.

Брендон, Ман.

"Теперішня скаля міської допомоги виносить около одного долара на тиждень на одну особу і ми заявляємо, що це не є достаточна допомога". Таку заяву зробив т. М. Дж. Форкін, представник Брендонського Товариства Безробітних, на засіданні міської ради на 7 квітня. Делеґація прийшла на засідання, щоб одержати відповідь на резолюцію, яка домагалася "праці або повного удержання на підставі трейд-юнійної плати".

Ані мейор ані ніхто з радних не відповів в ніякий посіб на твердження, що скаля допомоги не є достаточна. Не зашкодить затямити, що теперішня скаля є від три до чотири долари на місяць більше, як була передтим, нім безробітні зорґанізувалися. Тому можна собі уявити, що попередні обставини безробітних були ще страшніші.

Все ж таки мейор заявив делеґації, що місто не може дати безробітним праці або повного удержання по юнійній скалі плати, бо це є обовязком самих безробітних добитися цего. Він не хоче говорити, що на підставі теперішної скалі міської допомоги робітники мають все, чого вони бажають, але це, що зараз робиться для безробітних є те, що серед даних обставин можна зробити. Щодо нежонатих, то вони повинні заощадити досить з своєї літної плати, щоб пережити через зиму. Делеґація була правильна, коли сказала, що місто носиться з гадкою обмежити листу допомоги, бо воно не може давати допомогу до тої міри, як це робилося через останніх кілька місяців. Розпочинаються деякі роботи і місто мусить сказати безробітним, щоб вони рухнулися і пошукали праці.

Товариші Вортінґтон і Форкін заявили, що роботів є дуже мало, або таки зовсів не можна їх найти. Кожну роботу хапають так скоро, як тільки вона появиться в бюрі.

Алдерменів з НПП не було присутніх на мітінґу. Алдерман А. Б. Патерсон, льокомотивний інжінер, висловив думку, що місто зробило досить багато для безробітних. Він особисто зробив від себе все, що було в його сили в цій справі і жертвував около $50 кожного місяця, щоб помогти ситуації. Опісля виявилося, що він не жертвував повищої суми готівкою, але зрікався роботи в користь других.

Алдерман Донелі був тої думки, що програму допомоги безробітним можна трохи поширити і давати запомогу на якийсь час, якщо обставини не поправляться. Він не хоче робити такого внеску, тільки піддає свою суґестію.

Виглядало, що немає ніякого способу, щоб делеґація могла зломити "доларову і центову" психольоґію радних міста, тому вона відійшла. З огляду на те, що товариство безробітних не прийшло на згадане засідання міської ради з такім числі, як це воно повинно було зробити, успіх був малий. Обставини не вказують на велике поліпшення і коли робітники не будуть приходити чисельно на такі оказії, як повища, то на їхні домагання ніхто не буде звертати уваги.

Місцева ґазета дала досить добрий звіт про цей мітінґ, однак навмисне промовчала про дійсну висоту допомоги, яку дається безробітним. Бо коли б ця скаля допомоги була звісна цілій публиці, то немає сумніву, що симпатії до робітників зросли б. Ґазета "Фрі Прес" написала, що скаля допомоги безробітним виносить одного долара денно на особу.

Про це, що треба більш боєвої акції, коли безробітні хочуть, щоб хтось звертав увагу на їхні домагання, переконалися вони на останнім мітінґу Товариства Безробітих в Брендон, який відбувся на 9 квітня. Длятого вони рішили відбути в короткому майбутньому мітінґ під голим небом, щоб таким способом притягнути більше число безробітних і щоб рівночасно познайомити робітників цего міста з трактуванням, яке безробітні одержують.

Товариство голосувало за тим, щоб спільно з КРОЛ відбути прешотравневий мітінґ.

Т-ка Б. Бриґден промовляла на мітінґу. Вона подала огляд безробіття в західних містах зокрема, як також застановилася над справою безробіття в цілому світі. Тимчасом ліком на безробіття є асекурація від безробіття, але його не розвяже нічо, тільки спільне посідання средств продукції багацтва.

Робкор.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

І. Гудей, Мус Джо, Саск.

Ваш заклик до односельчан Шишківців в справі допомоги на будову Нар. Дому мусить перейти через місцевий відділ ТУРФДім. Відділ мусить розслідити добре, чи той дім буде справді домом для тамошніх бідняцьких селян, чи він буде звичайним громадським будинком для сікурантських царанистів.

Лукаш Стапен, Арвейд, Б. К.

За тов. Жулишином пишіть до Укр. Роб. Дому в Саскатун, Саск., поштова скринка 1070.

Василь Коссак, Донвил, Онт.

В справі бувшого полковника Гриця Коссака, ви напишіть до Української Військової Орґанізації в Харкові, Радянська Україна.

ПОПИРАЙТЕ РОБІТНИЧУ ЖІНОЧУ ДЕЛЕҐАЦІЮ ДО РАД. СОЮЗА!

Збільшіть вашу активність! Посилайте свої жертви!

Ентузіязм за висилкою робітничої жіночої делеґації з Канади до Радянського Союзу, яка має бути там на 1 линця, росте всюди.

До цього часу відбулися у спішні конференції в Торонто, Монтреалі (в цих містах відбулися вже дві таких конференції), Вінніпеґу, Виндзор, Глейс Бей, Тіммінс і т. д. Ці місцевости вже заслали свої номінації і зараз є заняті придбанням фондів.

Ми відзиваємося до тих місцевостей, які ще не відбули своїх конференцій, щоб зробили це зараз і щоб напружити всі свої сили в як найкоротшім часі зібрати призначену на них квоту.

В цьому періоді, коли цілий капіталістичний світ приготовляється до війни проти Радянського Союзу, коли в Канаді існує величезне безробіття, коли життєвий рівень і обставини робітників і робітниць дійшли до найвищого степення у всіх капіталістичних країнах, являється конечно потрібним, щоб працюючі жінки Канади мали своїх представниць в Радянськім Союзі і побачили на свої власні очі контраст між капіталістичною Канадою і Радянським Союзом, щоб вони були свідками великого зросту пятирічного плану і будівництва соціялізму, щоб вони побачили нове житя жінок робітниць в Радянськім Союзі.

На брехні попів, буржуазної преси і політиканів ми мусимо відповісти мобілізуванням делеґації жінок робітниць, яка особисто переконається про всі успіхи радянських робітників, по своїм повороті роскаже робітничій клясі Канади про дійсні факти.

Поширюйте листи для збирання жертв, влаштовуйте підприємства, збирайте фонди скільки зможете. Посилайте свої жертви до:

M. SHUR
133 Montrose Ave., Toronto, Ont.

Комітет канадійської делеґації жінок робітниць до Радянського Союза.

НАДЗВИЧАЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ КРОЛ В ГЕМИЛТОНІ.

На інструкції Всекраєвого Комітету відбудеться в Гемилтоні 26 і 27 квітня надзвичайна конференція Канадійської Робітничої Оборойчої Ліґи. Конференція буде відбуватися в National Hall, Hughson St. N. На ній будуть делеґати від центрального комітету і від афілійованих груп і відділів Онтеріо й Квебек. Будуть також делеґати від трейд-юній, від робітничих організацій Торонта й Гемилтону.

Мета конференції — обговорення всіх можливих проблем робітничої оборони зі всеукраїнської точки погляду, вироблення плянів для поширення й зміцнення КРОЛ, вироблення приготовлень для поставлення опору поліційному теророві проти боєвих робітників і їх організацій.

Запрошується кожний центральний комітет вислати по одному делеґатові; кожний відділ КРОЛ — по два делеґати; афілійовану групу — по два делеґати.

1. Кошти за своїх делеґатів поносить кожна організація, що їх висилає. Приміщення на спання буде приготовлене, але всі організації повинні подати секретарові вчасно імена делеґатів.

2. Спеціяльно закликаємо всі центральні комітети прислати своїх делеґатів, а перед тим пропонуємо відбути місцеві конференції в Монтреалі, Порт Артур і Форт Вил'ям, Тіммінс, Кирклend Лейк, Содбори, Виндзор, Лондон, на яких повинноси вибрати делеґатів.

3. Спеціяльно запрошуємо всі трейд-юнії та инші робітничі організації в Торонто й Гемилтоні.

4. Просимо заслати до центрального офісу імена всіх делеґатів негайно і чи потрібні для них місця для спання.

Товариші! Ця надзвичайна конференція повинна відбутися. Це є пекучий час для справи КРОЛ в Канаді й Онтеріо. Ми віримо, що ви зробите все можливе, щоб конференція була успішна. Зверніть увагу на цей поклик. Час обмежений. Не спізняйтеся. Виробіть свої пляни. Виберіть делеґатів. Посилайте свої звіти або свої рішення на адресу:

A. E. SMITH
308—331 Bay St., Toronto 2, Ont.

А ПРИЙДІТЬ ЦІЄЇ СЕРЕДИ, 23 КВІТНЯ, ВЕЧЕРОМ ДО УРД У ВІННІПЕҐУ!

Цього тижня в пятницю, на 25 квітня, минає саме 17 років з того часу, як відійшов назавжди з найбідніших шарів українських трудящих боєвий художник слова й революційний змагун визвольного руху поневолених і визискуваних, Михайло Коцюбинський. Немає Коцюбинського — є Коцюбинський! Він живе у своїх творах, змальовує яскравими фарбами події духа людського, підсовує образи бідняцького селянина-наймита, подає живу невмірущу знимку того провалля, де на самому дні скутий як невільник плазує дух людський у поросі, темряві... "Ось волочучи кайдани, поводом, віками цілими, проходять люде — забиті, залякані, люде..."

А селами мандрують трудящі маси цілими громадами у далекі краї за хлібом, тікають перед страшним голодом, а за ними, за їхніми слідами сунуть ті ж самі злидні, які вони оставили у себе вдома. Коцюбинський мандрує разом з ними й змальовує ще яркішими й страшнішими красками нові злидні, нову недолю отих гнаних, голодних...

Такий то був невмірущий Михайло Коцюбинський. Про усе

ЖИТТЯ ТРУДЯЩИХ У ТВОРАХ М. КОЦЮБИНСЬКОГО

оповість цієї середи, на 23 березня, в 9 годині вечером в салі Укр. Роб. Дому тов. Лисець. Й варто взнати про того Коцюбинського, що десятки років тому назад чорно змалював долю й злидні усіх тих, що прогнані голодом і мореннням з рідного краю, шукають доброго добра на чужині далеко й не находять його.

Приходіть усі того вечера, а кожний з вас пізнає себе самого в творах Михайла Коцюбинського. На цей доклад може прийти кожній, вступ вільний для всіх. Не спізняйтесь тільки, а приходіть на час!

Освітком.